

 ORKUSTOFNUN
JARDHITADEILD

KÖNNUN JARDHITA VIÐ NJARÐVÍKUR

eftir

Sveinbjörn Björnsson og
Kristján Sæmundsson

ORKUSTOFNUN
Jarðhitadeild

Könnun jarðhita við Njarðvíkur
Sveinbjörn Björnsson og
Kristján Samundsson.
14.01.1971.

Að beiðni Njarðvíkurhrepps voru gerðar viðnámsmalingar við Innri- og Ytri-Njarðvíkur og samanburðarmalingar við borholu á Njarðvíkurheiði. Hiti í borholunni er mestur í botni á 500 m dýpi, 48°C . Í efri hluta holunnar er hiti truflaður af vatnsrennsli í berginu, en á 400-500 m virðist hann minna truflaður og fer þá jafnt vaxandi. Væri hitaferillinn framlangdur með sama hitastigli yrði ástlaður hiti í 1000 m um 135°C . Sé hitinn hins vegar ástlaður með meðalferli frá 5°C á yfirborði gegnum 48°C í 500 m yrði ástlaður hiti í 1000 m um 90°C . Samkvæmt þessu virðast góðar líkur á 100°C í 1000 m á Njarðvíkurheiði og svipaður hiti gati verið undir Njarðvíkum og raunar Romshvalanesi öllu á þessu dýpi. Með viðnámsmalingunum við borholuna og við bainn var stlunin að bera saman viðnám bergsins á þessum stöðum. Yrði það svipað mætti einnig búast við svipuðu hitaástandi og kemmi þá allt eins til greina að bora 1000 m holu í þanum eins og að dýpka holuna á heiðinni.

Viðnámsmalingar voru gerðar 19. og 20.6. Við holuna maldist viðnám undir yfirborðslögum um 150m en um 250m við Innri-Njarðvík og um 500m við Ytri-Njarðvík. Miðað við þekktan hita í holunni þótti þetta viðnám grunsamega lágt og benti það til þess að grunnvatn í berginu væri salt. Tekin voru djúpsýni úr borholunni á 200 m, 360 m og 480 m dýpi. Efnagreining sýndi, að í 200 m var sjóðandi vata en í 360 m og 480 m var ómengadur jarðsjór í holunni. Eru þó allar líkur á, að lágt viðnám við Njarðvíkur orsakist af söltu grunnvatni fremur en heitu.

Hinn 23.7. var viðnámsmaling við borholuna endurtekin með jafnstraumstakjum en þau eru nákvæmari við malingar á lágu viðnámi en þau taki sem fyrst voru notuð. Viðnámið maldist um 200m og kemur sú maling vel heim við fyrri malingu, sem gaf um 150m.

Hinn 8.9. var gerð mæling til samanburðar við Saltjörn og
Þeyndist viðnám þar 7,5km en í Saltjörn er salt vatn. Hinn
15.9. var mælt á Grindavíkurvegi um 1 km N af Arnarseti.
Viðnám þar meldist 22km. Allar þessar mælinger benda til
þess að grunnvatn í bergenú sé salt, á því dýpi, sem við-
námmælingar nái til. Salt grunnvatn hefur fundist í bergi
á Reykjanesi og mjög líklegt er talið, að heitt vatn við
Þorbjörn norðan Grindavíkur sé einnig salt. Í heild bendir
nú flest til þess, að grunnvatn neðan 200 m dýpis á Reykja-
nesskaga sé salt og verður heitt vatn þar óhæft til beinnar
notkunar á hitaveitur. Heitan jarðsjó metti hins vegar
nota til að hita upp ferskt grunnvatn, sem finnst í efstu
200 m bergsins.

Jarðlög í holunni á Njarðvíkurheiði reyndust vera efst ca.
80 m þykkt grágrýti (nær 50 m undir sjávarmál) síðan hrung-
gjarnit móberg og bólstraberg niður í 140 m (110 m undir
sjávarmál) og eftir það basaltlög, lek niður í 390 m en
þátt þaðan til botns. Kjarni var tekin á tveim stöðum,
í 210 m og í botni 498 m. Efri kjarninn reyndist vera
blúðrótt ferskilegt grágrýti, nokkuð sprungið og án holu-
fyllinga. Kjarninn úr botni holunnar var hins vegar dökk-
leitt basalt liftið eitt holufyllit, og bendir það til að
komist sé í tertíferar-árkvarterar myndanir á því dýpi.

Holan á Njarðvíkurheiði er boruð rétt norðan við sprungu-
belti, sem liggur frá Vogastapa suðvestur yfir nesið í sjó
sunnan við Hafnair. Um sprungur þessar hefur jafnframt
orðið landsig, þannig að spildan subaustan við sprungurnar
hefur fallið nitur. Breinn sjór í Njarðvíkurholunni bendir
til, að sjór eigi greiðan aðgang að henni um lek jarðlög
og sprungur ofan við 390 m.

Jarðfræðilega eru nokkrar líkur á því, að grynnra sé niður
á tertífer-árkvartert, tiltölulega þátt berg norðar á nes-
inu og jafnframt líkur á minni seltu. Jarðfræðileg lega

Romshvalaness er að ýmsu leyti svipuð Reykjavíkur eða Mosfells sveitarfélögum og af þeim sökum ástæða til nánari könnunar Romshvalaness með rannsóknarborunum. Kostnaður við slíkar holur yrði allmikill vegna dýrra fóbringa, sem þurfa að ná niður í þétt berg, svo og hruns og steypinga, sem búast má við í móbergslagi undir grágrytinu. Hins vegar er til mikils að vinna ef nýtanlegt heitt vatn fyndist.

Njarðvíkurholan hefur gefið mjög verðmætar upplýsingar, sem unnt er að byggja á varðandi ástlanir um slíkar rannsóknarholur.

Fyrir Njarðvíkur og byggðarlögin á Romshvalanesi yfirleitt virðast nú þessar leiðir helst koma til greina:

1. Hafa samvinnu um borun fleiri rannsóknarhola norðar á nesinu. Tilgangurinn með því vari fyrst og fremst almenn könnun á hitaástandi og efnasameiningu vatns á dýpi undir norðurhluta Romshvalaness. Jafnframt að finna álitlegasta borsvæði með tilliti til afkastagetu borhola og borkostnaðar einkum við efrihluta holanna, sem hætt er við að orðið geti hlutfallslega mjög dýr.
2. Bora 1000-1500 m holur án frekari rannsókna í þeim byggðarlögum, sem hyggja á hitaveitu og reyna þannig að ná upp um 100°C heitu vatni, hugsanlega jarðsjó. Jafnframt þyrfti að bora grunnar holur fyrir fersku grunnvatni sem hitað yrði með jarðsjónum, og notað á hitaveitu.
3. Leita samvinnu við önnur sveitarfélög um háhitaveitu frá svæðinu norðan Grindavíkur. Hraða þyrfti rannsókn Svartsengis-svæðis og að lokinni könnun á yfirborði þyrfti að bora rannsóknarholur í svæði til að kanna m.a. hita og seltu.

4. Semja um háhitaveitu frá Reykjanesi. Þeir samningar gátu hins vegar tafist vegna óvissu um sjóefnavinnslu þær.

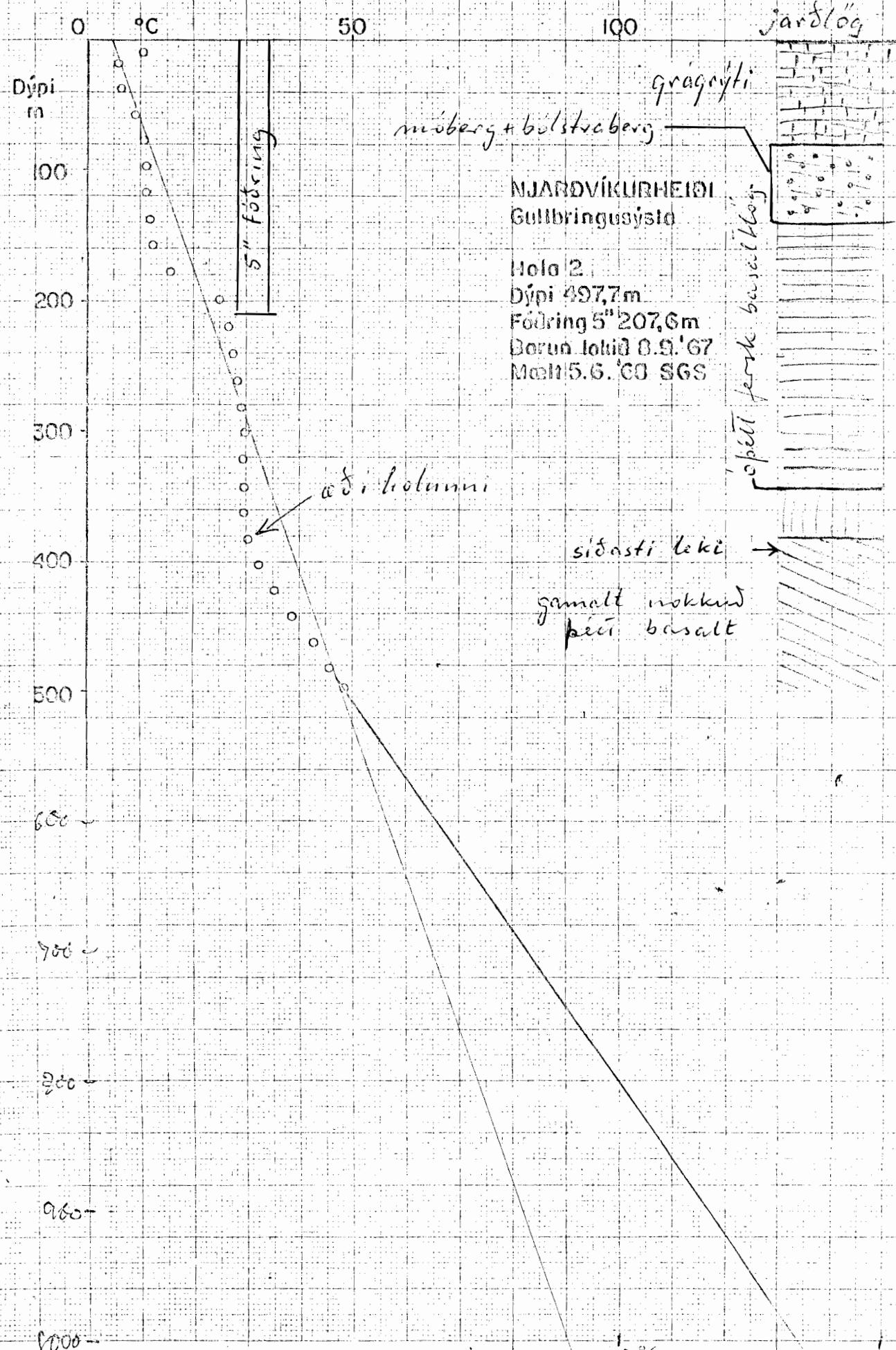
Fylgiblöð.

1. Hitamaling í holu á Njarðvíkurheiði.
2. Viðnámsmalinger. Snið af viðnámslögum.
3. Kort yfir legu viðnámsmalinga.
4. Niðurstaða efnagreininga af vatni úr holu á Njarðvíkurheiði.

Hitamælingar í borholum

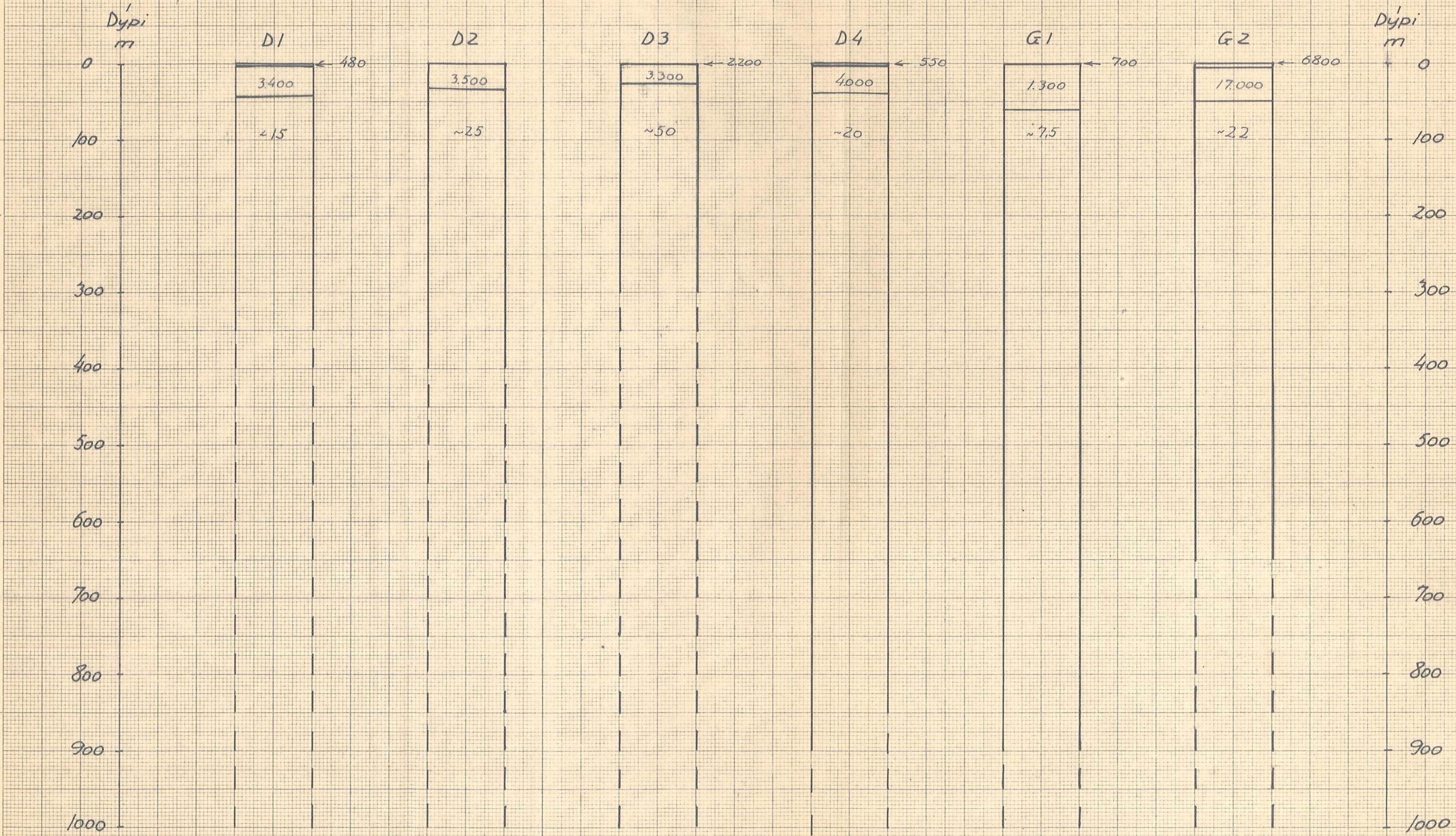
J-Reykjanes J-Hitam.

Fnr. 8405

Orkustofnun
Tardhitadeild
Njardvík - Grindavík
Tarddeðlisviðnámsmælingar
Tardsnið, Edlisviðnámslög.

Okt. 1970 RK
Tnr 443 Tnr. 7
J-Viðnám J-Grindavík
Fnr 9715

ORKUSTOFNUN

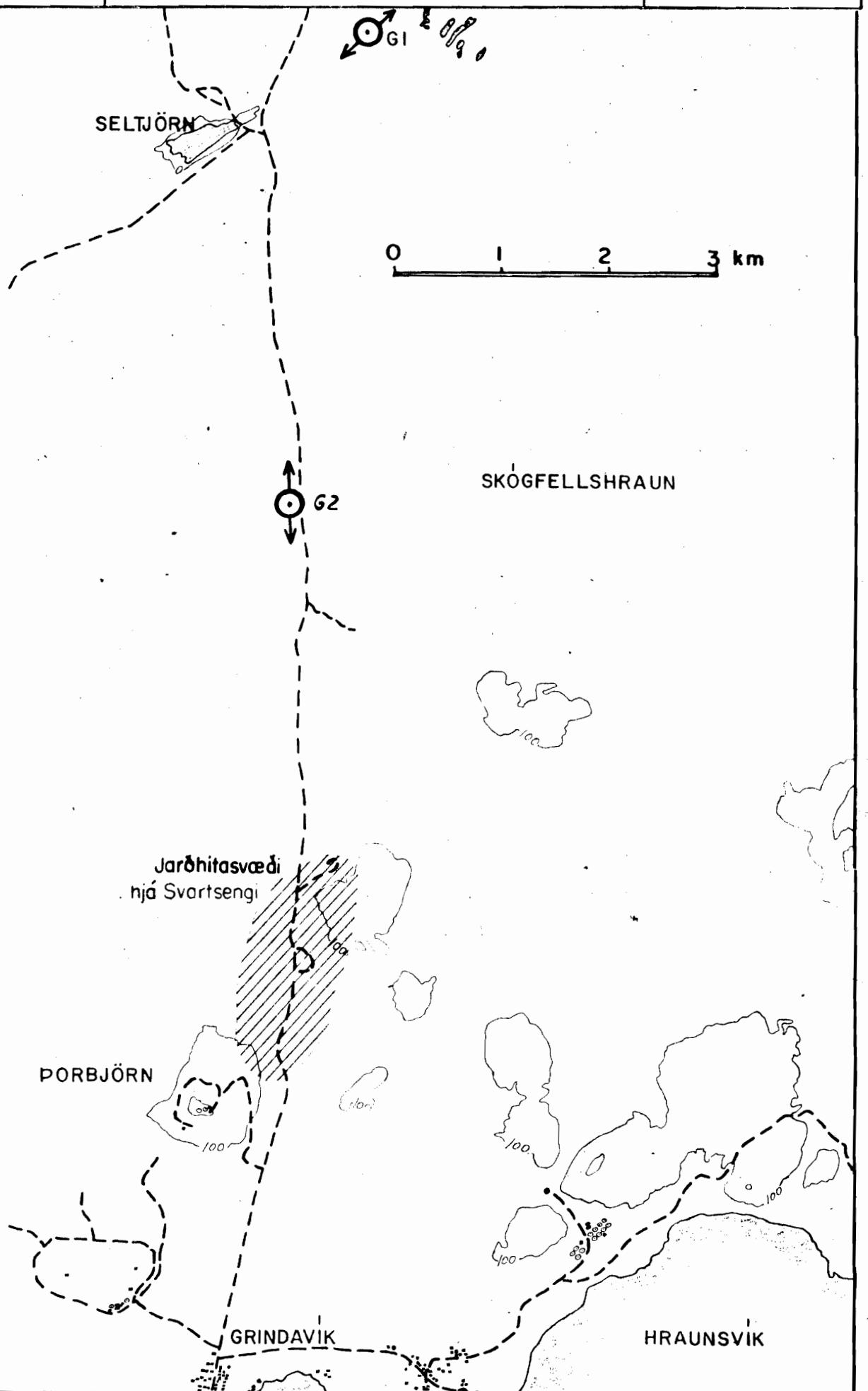
Viðnámsmælingar við
GRINDAVÍKURVEG

14.I.71 KS /

Tnr. 442 Tnr. 6

J-Viðn J-Grindav.

Fnr. 9714

ÓRKÚSTOFNUN

Viðnámsmælingar í

NJARDVÍKUM

14.I.71 KS /

Tnr. 441 Tnr. I

J-Viðn. J-Njarðv.

Fnr. 9713

MÆLT 19.6-23.7 '70 AF S.SV. OG J.T.J.

KEFLAVÍK

KEFLAVÍKUR-
FLUGVÖLLUR

YTRI-NJARDVÍK

INNRI-NJARDVÍK

D3

D2

D1 D4

CHD

Sýnir	En. Þar.	En. mán.	þr.	nr.
	G	U	B	V
Stundur (börn upptíðar)	0	6	7	0
Nafn	0	0	0	8
Fornleifur				2
Njarðvíkurheiði, hola I.				
Gullbringusýsla				
Njarðvíkurhreppur				
H.P.	Tím. rök	Dagur		Magn í ppm., sé ekki annars getið. Eðli m / Ioniskar / gr.
	O.S.	29.06.70		Eðlisviðndra: ohm.m.

H2SiO4	Mg++	25
Ca	CO2(tot)	
Na	HCO3-	
K	CO3--	
Alkalínar	SO4--	158.6
SiO2	S---	
Cl	Cl-	709
Mg++	F-	
K+	Uppl. efní	1430
Ca++		

Athugið sem óf. djúpsýni 200 m.

Stóður	þarf	món.	ár	hr.							
G	U	B	V	O	6	7	0	0	0	8	3

Njarðvíkurheiði, hola I.

Gullbringusýsla

Njarðvíkurhreppur

H.P.

O.S.

Dagur
29.06.70

Magn i ppm., sé ekki annars gefið. Eftir V. ríkisminnilegum
Eðlisviðnámum ohnukum

Mg ++ 442

CO₂ (tot)

HCO₃⁻

CO₃²⁻

SO₄²⁻ 2280

54

S²⁻

Cl⁻ 19800

8900

F⁻

294

Uppl. efn 35223

Ca ++

2140

djúpsýni 360 m.

Sýn. nr.	G	U	B	V	0	6	7	0	0	0	8	4
----------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Tíðindi fiskar.

Tíðindi spættar.

Síða,

Myndir.

Njarðvíkurheiði, hola I.

Gullbringusýsla

Njarðvíkurhreppur

Tíðindi fiskar	Jöld	Magn i ppm., sé ekki annars getið. Esl. mV. (Esl. 0.0000)
H.P.	O.S.	29.06.70

Erlitsviðnám: ohm.m.

Mg ⁺⁺	24.3
CO ₂ (tot)	
HCO ₃ ⁻	
CO ₃ ²⁻	
Síltviðnám	SO ₄ ²⁻ 1535
ClO ₄	76
B	Cl ⁻ 20070
Na ⁺	9170
K ⁺	359
Ca ⁺⁺	3776

Athugasemdir djúpsýni 480 m.